

ضعف‌های فرهنگی و باورهای غلط

از مواردی که افکار عمومی را خدشه‌دار می‌کند، پخش تصاویری است که می‌تواند روحیه مردم را آزرده کند. شخصا با پخش تصاویری همچون موضوع قتل اهواز با هر نیتی که صورت گرفته، خیلی موافق نیستم. شاید هدف آن‌هایی که تصاویر را پخش کردند، ایجاد حساسیت بوده است تا پیامی را منتقل کنند اما دیدن رفتارهای خشونت‌آمیز در روحیه مردم می‌تواند تاثیر منفی داشته باشد.

به گزارش سایت خبری پرسون، سیدحسن موسوی‌چلک رئیس انجمن مددکاران اجتماعی ایران نوشت: مشکلی که وجود دارد این است که سیاست‌گذاری رسانه‌ای مشخصی در حوزه آسیب‌های اجتماعی و به‌ویژه آسیب‌هایی از جنس تجاوز و قتل‌های این‌چنینی وجود ندارد. بنابراین یک رقابت برای اینکه چه کسی زودتر تصاویر را پخش کند وجود دارد. واقعیت این است که تاکید اکثر نظریات علوم اجتماعی بر این است که پخش چنین تصاویری می‌تواند جنبه یادگیری برای دیگران داشته باشد و جنبه تقلید را اشاعه دهد.

گاهی می‌بینیم که در فیلم‌ها آیکون‌های مثبت ۱۴، مثبت ۱۸ و مثبت ۱۲ وجود دارد. چرا این آیکون‌ها وجود دارد به این دلیل که این نوع فیلم‌ها بین افراد تاثیر منفی می‌گذارد و بسته به اینکه سن افراد چقدر است احساس ناامنی ایجاد می‌کند و نوع واکنش‌ها و نوع تاثیرپذیری‌ها می‌تواند متفاوت باشد. قطعا هر فردی فیلم‌های خشن و خشونت‌هایی از این جنس ببیند حتی بزرگسال هم تحت تاثیر این فیلم‌ها قرار می‌گیرد. آن‌ها که به اخلاق حرفه‌ای پایبند هستند، در انتشار تصاویر و ساخت فیلم‌ها خیلی دقت می‌کنند و ملاحظات را مد نظر قرار می‌دهند اما امروز هر فردی که گوشی هوشمند دارد، خود را یک خبرنگار می‌داند و هر تصویری را منتشر می‌کند که این مساله از ضعف سواد رسانه‌ای ناشی می‌شود تا من به عنوان شهروند، مدیر رسانه و اصحاب رسانه به خود اجازه انتشار تصاویر را بدهیم.

حوزه رسانه باید سیاست‌های خود را در بخش موضوعات اجتماعی و آسیب‌ها تعریف کند. فرقی نمی‌کند کشتن سرهنگ نیروی انتظامی باشد یا قتل که در اهواز صورت گرفته است یا موارد دیگری همچون قتل رومینا. اگر قرار بود فیلم منتشر شود، بهتر این بود که در اختیار مراجع ذی‌ربط قرار داده شود زیرا رسانه‌ای کردن این موضوع می‌تواند آتش خشم را دامن بزند و انتشار آن، یادگیری را برای افرادی که تاکنون چنین کارهایی را نکردند، یادآوری خواهد کرد. تا آنجا که از قوانین و مقررات داخل کشور و حتی از قوانین کشورهای دیگر اطلاع داریم، در هیچ کدام از قوانین چنین اجازه‌ای به همسر داده نمی‌شود. حتی اگر از ناموس و غیرت به عنوان کلیدواژه استفاده شود. قانون راه را مشخص کرده است.

هیچ قانونی کشتن را اجازه نمی‌دهد. مواردی که مرد می‌تواند تقاضای طلاق کند موافقی است که رفتارها خارج از چارچوب ضوابط زناشویی است که قانون راه را باز گذاشته است و حق و حقوق طرفین هم مشخص است اما اینکه همسر، قمه دست بگیرد و تعیین تکلیف کند که ناموس دارد، ناموس‌پرست است و غیرت دارد از ضعف‌های فرهنگی و باورهای غلط و فشارهای قومی ناشی می‌شود که هیچ کجای قانون چنین اجازه‌ای را به افراد نداده است. خیلی وقت است که آسیب‌های اجتماعی گریبان کشور را گرفته و خشونت‌های اجتماعی و خانگی هم بخشی از همین موضوعات هستند.

به‌طور معمول بحران‌ها این شرایط را تشدید می‌کنند. عوارض بحران کرونا هم به دلیل ویژگی خاصی که دارد بیشتر از بحران‌های دیگر خواهد بود که البته تدابیر خاصی هم برای این موضوع اتخاذ نشده است. بنابراین آسیب‌های اجتماعی کرونا بعد از کرونا خود را نشان می‌دهد و دامن جامعه را خواهد گرفت که خشونت‌های خانگی بخشی از آن است.

مطالب مندرج در پرسون الزاما به منزله دیدگاه و موضع مسئولان این رسانه نیست. رسانه پرسون صرفا ماهیت و وظیفه اطلاع رسانی دارد.

منبع: آرمان ملی